

In onze dankbare gebeden blijft onder ons...

JULES MISEREZ

echtgenoot van Mevrouw
Angelica, Maria, Alberta MARTENS

geboren te St.-Martens-Lierde, op 10 april 1903
en godvruchtig in de Heer ontslapen in de St.-
Franciscuskliniek te Brakel-Opbrakel op 20 augustus
1984, gesterkt door de HH. Sakramenten van
de zieken.

De families **MISEREZ, VAN DEN BERGHE,**
MARTENS en MARTENS,

zijn U erkentelijk voor uw gebeden en uw
blijken van medevoelen in hun rouw.

" Niet te veel overdrijven op mijn beeldekens...
want de Heer weet het best en voor de rest,
daar weet iedereen toch het zijne over ".

" Wij moeten er nog eens goed aan meedoen,
want veel tijd blijft er voor die gasten van
onze leeftijd niet meer over ".

" Voor zijn ouders kan ne mens nooit dankbaar
genoeg zijn, dat weet ge maar goed als ze er
niet meer zijn ".

" Tegen de jonge mensen moet ge niet veel zeg-
gen over de tijd van vroeger ; zij trekken de
schouders eens op en... Gij zijt geklasseerd ! "

" Spreek hé, als gij mij vandoen hebt... en hebt
Gij iets nodig, gij weet het liggen ! "

" Laat de Zondag Zondag zijn, de week is lang
genoeg om in werktenu te lopen ".

" Een Zondag zonder Mis is geen Zondag, eerst
bij ons Heer en dan eens tussen de mensen,
een goede pint gedronken... als gij commerce
doet kunt gij daar niet aan uit ".

" Ik ben blij dat Ik dat allemaal met ons kerk-
sken nog kan meemaken (hij kwam in de
kerkraad op 4-1-'53)... die werkjongens... het
zijn de eerste de beste niet ".

Langzaam en met méér inspanning kwam hij naar
de laatste begrafenis, hij was er een namid-
dag ziek van.

Na de laatste Hoogmis kwam hij vroeger naar
huis... traag rondkijkend naar alles wat hij
kon zien... als een afscheid.

Zijn laatste taak : alles nog eens proper maken
in zijn hofken.

Zijn laatste wens ; zorgt voor moeder en bidt
samen voor mij.

" De Heer geve hem de eeuwige rust ".